

[Robert Christensen.]

at trække i håret. Der er jo ingen tvivl om, at den dækning, som regeringspartierne gennemtrumfede sidste år, har hæmmet mobiliteten på arbejdsmarkedet. Den hæmmer ikke alene den geografiske mobilitet, men den hæmmer også mobiliteten fra fag til fag. Det er ganske naturligt, at hvis en person, der hidtil har tjent en ganske pæn løn, bliver ledig og kan få arbejde til en lavere løn, så er det meget svært at få denne mobilitet i orden.

Det er nogenlunde en kendsgerning, at man her laver et væsentligt skel imellem lønmodtagerne, idet de lønmodtagere, der er vant til at tjene en høj løn, får en 60-70 pct. dækning, hvorimod de lavest lønnede får 90 pct. Jeg husker, at jeg sidste år ved behandlingen sagde: det er jo et spørgsmål, om ikke 90 pct. er mere end fuld dækning.

Jeg tror også, der er en ting mere, der er med til at hæmme mobiliteten — det er en gammel travet, men den må jo frem igen. Det er denne mærkværdige skik, man har, at når folk modtager dagpenge under arbejdsløshed, så trækker man ikke skat efter et A-kort, men så trækker man efter bestemte fastsatte satser, som i mange tilfælde giver for lidt. Jeg ved godt, at ministeren vil sige: ja men det rettes jo ved restskatterne, og det gør det jo endnu, men der kom jo tidligere i denne folketingsssamling et forslag om, at det ikke længere skulle rettes ved restskatterne. Det blev dog trukket tilbage. Når man nu fra 1. april kører en sygedagpengeordning ind, som skal administreres sådan, at de, der modtager dagpenge, betaler skat efter et ganske almindeligt A-kort, som alle andre lønmodtagere gør, kan jeg ikke begribe, at man ikke kan gøre det samme, når det drejer sig om arbejdsløshedsdagpenge.

Jeg vil gerne nævne et par ting mere, som jeg mener hæmmer mobiliteten på vort arbejdsmarked. Den ene af dem er en fejl, som har eksisteret i årevis i dansk politik, og som vi vel er medskyldige i alle sammen mere eller mindre, nemlig den manglende huslejeudligning. Det er da klart, at folk, der bor i gamle lejligheder til en billig leje, ikke er meget for at flytte til et stykke arbejde, når det samtidig medfører, at de skal ind i nye lejligheder til en højere husleje. Hvorfor ser vi ikke at få gjort noget ved det?

Det skal da heller ikke skjules, at det er min opfattelse, at det sidste, regeringspartierne har gennemført, nemlig 2½ pct. afgift på omsætning af faste ejendomme, også vil hæmme mobiliteten på arbejdsmarkedet eller i hvert fald ikke fremme den.

En del af forslagene indebærer højere ydelser til mobilitetsfremmende foranstaltninger. Jeg vil på venstres vegne sige, at vi deltager gerne i udvalgsarbejdet om disse forslag, og vi har før vist, at vi i princippet er positivt indstillet over for disse ydelser. Vi vil diskutere enkelthederne i dem.

En del af forslagene går ud på at lette medlemskabet eller lette adgangen til at få dagpenge. Dem ser vi positivt på og vil gerne være med i et positivt udvalgsarbejde.

Endelig er der et forslag, som går ud på, at de mennesker, der bliver ledige, fordi deres virksomhed er ramt af en konflikt i en anden afdeling, i fremtiden skal have arbejdsløshedsdagpenge. Her vil vi gerne på forhånd tage et forbehold og have undersøgt grundigt i udvalgsarbejdet, hvad det betyder, for hvis det f.eks. betyder, at der bliver lettere adgang til at iværksætte punkstrejker, fordi man så ikke rammer sine kolleger, så er det ikke sikkert, vi vil være med til det. Hvis det betyder, at man i virkeligheden letter fagforbundenes strejkekasser for en udgift, så lover jeg heller ikke på forhånd, vi vil være med til det. Det vil vi altså have grundigt undersøgt, før vi tager endelig stilling. Vi vil vide, hvad virkningen er af det, vi eventuelt går med til.

Jeg tilsiger velvilligt arbejde og et grundigt udvalgsarbejde, før dette lovforslag kommer frem til anden behandling.

Elmholt: Jeg vil gerne på mit partis vegne knytte et par bemærkninger til det fremsatte lovforslag. Der er en række enkeltheder behandlet i forslaget, og jeg vil knytte nogle betragtninger til de enkelte punkter.

Jeg kan først nævne dette, at nu sker der en ophævelse af bopælspligten som betingelse for medlemskab af en arbejdsløshedskasse. Vi ser her et udtryk for, at vandringerne af arbejdskraft over landegrænserne bliver livligere og mere intense. Det falder nu ganske naturligt, at vi går til denne udvidelse, så at en dansk lønmodtager, der er rejst ud til det fremmede, atter kan blive nydende medlem af en dansk arbejdsløs-